

ענין ריבוי ההארה שיש למחברי ספרים

... "רב אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט", זה סוד ריבוי הארה מן העליונות שמקבל היסוד כשהוא יגע להשפיע אל המכלות, בסוד: יש מפזר ונוסף עוד, ומלת "ניר" מלשון נירה ולא הובירה דאמור רבנן, והוא מכוון לעניננו. והנה זהו הטעם שכל מי שיתן אל לבו לעשות איזה חיבור מעניני החכמה בין שהוא בין ברית בין שאינו בין ברית הנה הוא יקבל ריבוי הארה משרשו בלו ספק, והכל כפי עמלו ויגיע כפיו דהא באיתערותא דלתתא איתער איתערותא דלעילא. והמחברים ספרי הקדש יקבלו משרשם הקדוש, וכן המחברים ספרי החול משרשם הטמא וכלא רזא חדא. אך לא ראי זה כראי זה, כי שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר, ועל רזא דא אמר החכם: ויש נספה בלא משפט, כי המחבר בהבלי הגוים הנה הוא בונה רקיעים של תהו כי אין משפט במעגלותם ובעת פקודתם יאבדו, ולכן אמר: ויש נספה בלא משפט, ודי בזה לעניננו.

טעם שיתרחק האדם ממי שאינו חכם

... ועוד הזהיר החכם בפסוק הזה עצמו שיתרחק המשכיל ממי שאינו ידוע אצלו שיטיף דעת בשפתיו, וכאמרם ז"ל: אל יסב במסיבה של עמי הארץ, שהרי בהתיחדו עם הסכל קליפת הסכלות אשר בו תתפשט גם אל המשכיל ומבלבלת את מוחו, והוא לא ידע, שהרי ידיעת ההפכים אחד. וכשם שהולך עם חכמים יחכם, כך ההולך עם הסכלים לבסוף יהיה סכל ובער כמותם, מן הטעם שפירשנו והארכנו בו ג"כ במקום אחר, ישמע חכם ויוסף לקח ונכון תחבולות יקנה.

ביאור מאחז"ל: בינה יתירה נתן הקב"ה באשה

"ויבן ה' אלקים את הצלע" אמרו רז"ל: מלמד שניתנה בינה יתירה לאישה יותר מבאיש, וסוד הענין, לפי שבנין הנוק' רזא ד"צלע" הוא מן הגבורות של הבינה אי' עילאה, ודוד המלך ע"ה רזא דההוא דרגא תתאה אמר: מזקנים אתבונן, מן הטעם הנזכר כי בנינה מן הגבורות.

ולא עוד, אלא שניתנה לה בינה יתירה לפי שהיא סוד הלבנה שאין לה אור מעצמה ותמיד משתנית מיום ליום ומחדש לחדש, ואם לא היה